

- 4) Czy zgodne z przywołanymi przepisami dyrektywy VAT oraz zasadą neutralności podatkowej, lecz przede wszystkim z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, które w ramach wykładni tych przepisów nakłada na organ podatkowy ciężar dowodu, są wykładnia przepisów prawa i praktyka ukształtowane w państwie członkowskim, zgodnie z którymi podatnikowi posiadającemu fakturę zgodną z przepisami dyrektywy VAT odmawia się prawa do odliczenia VAT na tej podstawie, że nie prowadził on swojej działalności z należytą starannością, ponieważ nie wykazał, że jego działalność nie ograniczała się jedynie do otrzymywania faktur spełniających wymagane przesłanki formalne, chociaż podatnik przedstawił całą dokumentację dotyczącą spornych transakcji, a organ podatkowy odrzucił inne dowody przedstawione przez podatnika w toku postępowania podatkowego?
- 5) Czy w świetle przywołanych przepisów dyrektywy VAT oraz podstawowej zasady pewności prawa ustalenie, dokonane w odniesieniu do dołożenia należytej staranności, że wystawca faktury nie prowadził działalności gospodarczej, może być uznane za obiektywną okoliczność, jeżeli organ podatkowy uzna, że nie udowodniono faktycznego dokonania (a zatem rzeczywistego istnienia) transakcji gospodarczej – która została udokumentowana za pomocą faktur, umów i innych dokumentów księgowych, a także korespondencji, i która została potwierdzona oświadczeniami spółki prowadzącej magazyn, a także członka zarządu i pracownika podatnika – przy czym organ podatkowy opiera się wyłącznie na oświadczeniu członka zarządu spółki będącej dostawcą zaprzeczającego istnieniu takiej transakcji, bez uwzględnienia okoliczności, w których oświadczenie to zostało złożone, interesów składającego oświadczenie, ani faktu, że zgodnie z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy składający oświadczenie sam założył tę spółkę, a zgodnie z dostępnymi informacjami w imieniu spółki działał pełnomocnik?
- 6) Czy przepisy dyrektywy VAT dotyczące odliczenia tego podatku należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, gdy organ podatkowy stwierdzi w trakcie postępowania podatkowego, że towary wykazane w fakturach są pochodzenia wspólnotowego, a podatnik jest drugim uczestnikiem łańcucha [dostaw], konstrukcja tego modelu – mając na uwadze, że towary pochodzenia wspólnotowego są zwolnione z VAT, w ten sposób, że pierwszy węgierski nabywca nie jest uprawniony do odliczenia VAT, a może tego dokonać dopiero drugi uczestnik łańcucha – jest sama w sobie okolicznością obiektywną, wystarczającą dla udowodnienia oszustwa podatkowego, czy też organ podatkowy musi w tym przypadku również wykazać za pomocą obiektywnych okoliczności, który uczestnik lub uczestnicy łańcucha dopuścili się oszustwa podatkowego, jaki był ich sposób działania oraz czy podatnik wiedział lub mógł o tym wiedzieć przy zachowaniu należytej staranności?

(¹) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 11 sierpnia 2022 r. – SB/Agrárminiszter**

(Sprawa C-538/22)

(2022/C 432/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SB

Strona przeciwna: Agrárminiszter

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodna z art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym nr 640/2014”), biorąc pod uwagę również jego motyw 28 i 31 oraz art. 2 ust. 1 pkt 16 i 18 oraz art. 31 ust. 1–3, jest praktyka państwa członkowskiego, na podstawie której, jeżeli zgodnie z kryterium ustanowionym przez państwo członkowskie wskaźnik ocieleń osiągnięty w stosunku do liczby zgłoszonych zwierząt jest niższy niż wymagany i określony dla zwierząt zatwierdzonych, to wniosek o wypłatę pomocy związanej z hodowlą krów mamek powinien zostać odrzucony w całości, nawet jeśli wymagany wskaźnik ocieleń został osiągnięty w mniej licznej grupie niż grupa zwierząt zgłoszonych, ponieważ niższy wskaźnik ocieleń niż wymagany przez przepisy krajowe oznacza, że liczba zgłoszonych zwierząt nie spełnia kryterium kwalifikowalności?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy w niniejszej sprawie należy w taki sposób określić liczbę zwierząt spełniających kryterium kwalifikowalności w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 i art. 30 ust. 3 tego rozporządzenia z uwzględnieniem wymogów stopniowania i proporcjonalności, o których mowa w motywach 28 i 31 tego rozporządzenia oraz w artykułach prawa Unii wskazanych w pierwszym pytaniu prejudycjalnym, że w przypadku, gdy osiągnięty odsetek ocieleń jest niższy niż wymagany przez przepisy krajowe,
 - a) uwzględnienia się jako zwierzęta spełniające kryterium kwalifikowalności tylko te, które się ocieleły, lub
 - b) uwzględnienia się jako zwierzęta spełniające kryterium kwalifikowalności tylko te, które spośród zwierząt zatwierdzonych tworzą grupę, w której osiągnięty został wskaźnik ocieleń określony w przepisach krajowych?

- 3) Czy, mając na uwadze art. 30 ust. 3 i art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 oraz wymóg proporcjonalności, o którym mowa w motywie 31 tego rozporządzenia, art. 31 ust. 3 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia podstawy kary, należy ustalić współczynnik zwierząt niespełniających warunków do zwierząt spełniających warunki lub współczynnik zwierząt zgłoszonych do zwierząt spełniających warunki, a ponadto uzyskany w ten sposób iloraz należy jeszcze pomnożyć przez 100 w obliczeniach procentowych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 181, s. 48.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Bratislava II (Słowacja) w dniu 17 sierpnia 2022 r. – INGSTEEL spol. s. r. o./Úrad pre verejné obstarávanie

(Sprawa C-547/22)

(2022/C 432/13)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Bratislava II

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: INGSTEEL spol. s. r. o.

Strona pozwana: Úrad pre verejné obstarávanie